

N:o 175.

Af Herr A. A. Andersson från Östergötlands län: Angående anslag till fortsättande af östra stambanan emellan Norrköping och Nässjö station.

På förra riksdagen väckte jag en motion, N:o 111, som gick ut derpå att medel skulle beviljas till fortsättning af östra stambanan emellan Norrköping och Nässjö. Motiverna för denna begäran qvarstå ännu i vida högre grad, och jag förnyar desamma jemväl i år. Härtill kommer att den för sin idoghet berömda befolkningen i Småland för närvarande lider af den svåraste hungersnöd, hvadan Statens mellankomst med uppoffringar till allmänna arbeten är af nödvändigheten betingad.

Vid sådant förhållande kan med skäl frågas: är det icke bättre att anvisa desse hungrande arbetare en måttlig arbetsförtjenst, än att lemna dem direkt understöd? Svaret härpå kan icke blifva mer än ett: gif arbetaren tillfälle att genom arbete förtjena sitt uppehälle och Staten skall få den redan beslutade banan byggd för ett pris, som vida understiger det uppgjorda kostnadsförslaget.

Skulle man nu låta det gynsammaste tillfälle gå sig ur händerna, så kan man vara viss på att Staten derpå icke gör någon besparing, tvärtom kan det inträffa att arbetskrafterna framdeles kunna tagas i anspråk för enskildes företagsamhet, och om Staten då beslutar banans fullbordande, så stegras arbetslönerna, till skada för såväl Staten som den enskilde.

Nu rådande konjunktur för allmänna arbeten är derföre af den aldra största vigt att begagna, såvida man vill befrämja både det allmännas och det enskildas väl. Funne den redlige arbetaren tillfälle till måttlig arbetsförtjenst inom sitt eget kära fosterland, skulle den allmänt öfverklagade utvandringen icke antaga sådana dimensioner som den för närvarande gör. Huru pass ifrigt folket i orten är att få östra stambanan fullbordad, visade sig bäst på ett möte i Linköping den 8 dennes, der flera hundradetal personer, som rest långa vägar från Östergötland och Småland, uttryckte den ifrigaste önskan att se arbetet påbörjadt redan under innevarande år, då arbete saknas och vägarne hvimla af kraftiga arbetare, som van-

dra från gård till gård och nödgas tigga ett bröd, som de önskade förtjena med sitt arbete. För att med handling visa sina tänkesätt beslöts vid nämnda möte att inom orterna subskribera den summa, som kunde erfordras för jernvägsarbetets fortsättande under de närmaste tvänne åren, då nordvestra banan ansågs taga Statens medel uteslutande i anspråk. Tiden var dock allt för otillräcklig för att hinna fullborda den beslutade teckningen innan tiden för motioners väckande vid innevarande riksdag går tillända, hvadan jag anser mig befogad genom denna min motion hålla frågan öppen, ifall Riksdagen skulle finna skäl att i någon mån lyssna till de provinsers röster, hvilka anse östra banan såsom en lifsfråga för deras välbefinnande.

Då man ser af den Kongl. Propositionen, att en upplåning för nordvestra banan blifver af nöden, så kan man icke återhålla den tanken, att klokheten bjuder, det jemväl någon del användes till förberedande arbeten på östra banan. Det är med anledning häraf jag vördsamt anhåller att Riksdagen ville besluta,

att med 1,000,000 R:dr höja den summa, som Kongl. Maj:t i sin nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och behof föreslagit att upplåna, samt att detta belopp, 1,000,000 R:dr, måtte anslås att utgå så skyndsamt som möjligt till förberedande arbete å östra stambanan inom provinserna Östergötland och Småland efter den fördelning Kongl. Maj:t kan finna skäligt bestämma.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1869.

A. A. Andersson,
från Östergötlands län.
